

[Poul Sørensen.]

det snart kunne gribes mere praktisk an og måske løftes op over de teoretiske debatter, som nok er nødvendige, men som alligevel ikke bringer spørgsmålet frem til nogen praktisk løsning.“

Jeg gentager: det er en artikel, som jeg tillægger megen værdi, og jeg håber, at mange af de synspunkter, der her er fremsat, vil kunne tages med i udvalgsarbejdet. Jeg siger til alle, der har talt hårdt imod lovforslaget, og særlig til den største kritiker, også i denne sag, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at her kaldes der indenfor arbejdernes kreds på initiativ. Lad os løfte sagen ud af den teoretiske debat, den har vi sandelig haft længe nok.

Vi har fremsat et praktisk forslag, som ikke binder, men som er et arbejdsgrundlag og et udgangspunkt, og vort parti ser med uhyre stor interesse hen til, hvad de kyndige repræsentanter for arbejdernes organisationer har at sige os om dette. Jeg vil gerne understrege, at ministeren i begyndelsen af den tale, han holdt ved indledningen til debatten, nævnte en række fag, som havde bragt forholdene i orden; det vidner om, at der er mulighed for en ordning på det område, vi her i særlig grad har interesseret os for og som selvfølgelig har været anledning til lovforslagets fremsættelse, nemlig tilbagegangen i antallet af murersvende. Hvis dette problem kan ordnes i de kommende måneder, så er det muligt, at det, der her er foregået, er overflødigt, men som det udmærkede blad skriver: lad os nu løfte spørgsmålet op over de teoretiske debatter, så vil det praktiske initiativ, der her er lagt for dagen, forhåbentlig være baggrund for, at vi kan nå til det resultat, som hele erhvervslivet er stærkt interesseret i.

Bertel Dahlgaard: Det ærede medlem hr. Lindberg udtalte, at dette problem har mange forskellige sider, som man må kende, og som man må tage hensyn til, og det er fuldkommen rigtigt. Jeg erkender fuldtud vanskelighederne, men det, jeg har villet understrege, er, at man fra anden side, fra det ærede medlem hr. Lindbergs side, må erkende, at man ikke kan løse problemet fuld beskæftigelse, hvis man ikke skaber den fornødne bevægelighed på arbejdsmarkedet.

Når det ærede medlem så siger, at det skal man nok ordne parterne imellem, og det går egentlig ganske godt, er jeg klar over, at der er fremskridt i erkendelsen på disse områder; men jeg er ikke ganske rolig ved den opfattelse, at når blot arbejderne og arbejdsgiverne tilsammen afviser en ting, så skulle det være ufornuftigt fra det øvrige samfunds side at yde bidrag til problemets løsning. I den forbindelse må jeg måske minde det ærede medlem om, at der i arbejdsmarkedskommissionens betænkning udtales med tilslutning både fra arbejdsgivernes og arbejdernes repræsentanter, at vi her i Danmark har stærkere fastlåsedede faggrænser end i de fleste andre lande, så det må sikkert være en opgave, hvis løsning vi kan nå betydeligt nærmere.

Deraf følger imidlertid ikke, det vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Poul Sørensen, at man skulle være begejstret for et diletantisk forslag som det foreliggende, der oven i købet, i hvert tilfælde for en gennemsnitsbegavelse, er svært at forstå. Jeg kan betragte dette forslag som et forsøg på at få en diskussion, en forhandling om problemet, i gang, og den vil vi ganske overordentlig gerne deltage i, men som jeg allerede har påvist, det er ikke, som det ærede medlem siger. Det ærede medlem siger, at dette forslag ikke skal løse alle problemer på arbejdsmarkedet. Nej, det er ganske klart, men hvad er det konkrete i denne sag? Det er, at dette forslag heller ikke løser det specielle problem, som det giver sig ud for at løse. Det ærede medlem sagde nu, at han troede på, når man tænkte sig dette forslag gennemført, at man ville benytte sig af det. Ja, men hvis man nu ikke vil benytte sig af det, enten fordi ingen af parterne ønsker at benytte sig af det — og der har det ærede medlem jo foreløbig arbejdsgiverforeningens formands udtalelse for hans vedkommende — eller fordi man ikke kan benytte sig af det — selvom arbejdsgiverne i den givne situation ville, men ikke kunne benytte sig af det under hensyn til de overenskomstforhold, der består indenfor den enkelte bedrift og indenfor det enkelte fag — hvad så? Så er der ingen løsning på problemet.

Må jeg så sige til det ærede medlem, at jeg ikke bebrejder de to partier, der har stillet dette forslag, at de stiller et forslag